

iparosainkat valóságosan kiszolgáltatja a hasonló invázióknak. Ajánlja, hogy a felirat egy kimerítő jelentés alakjában szerkesztessék, mely iparosaink sérelmét is feltünteti.

A közgyűlés megbizta a tanácsot, hogy az ipartestület és a kereskedő társulat most készülő közös memorandumának felhasználásával mielőbb szerkessze meg a miniszterhez intézendő feliratot.

A napirendre térvén, *Tóth István* főjegyző fölolvassa a belügyminiszternek a város egészségügyi viszonyaira vonatkozó leiratát. A múltkor itt járt egészségügyi felügyelő ugyanis sok kifogásolni valót talált imitt-amott s a miniszter most a tapasztalt hibák orvoslását sürgeti. Mivel azonban hosszú mulasztást csak lassu munkával lehet apránként helyrehozni, a miniszter értesítetik, hogy a javulás processzusa immár megkezdődött, hát csak tessék türelemmel lenni.

A *Szőgyény-ház* gondnoka csak azon feltétel alatt hajlandó a város által használt emeleti helyiségek bérletét újabb három esztendőre megkötöni, ha a város magára vállalja a belső tisztogatás költségeit: Elfogadtatik.

Az amerikai szállótelep bérlőjének szerződés meghosszabbítási kérvényét a tanács javaslatára elutasítja a közgyűlés.

A szállóhegynék nagy arányokban való népességének konstataitván, a tanács megbizatik, hogy sürgősen intézkedjék, miszerint a kiinnlakás valahára kellő korlátok közé szoríttassék.

A tanács jelenti, hogy a *Pénzes Imre* által a felsővárosi legelőfoltosítás ellen beadott felebezést, a miniszter elutasította.

Özv. Kronhajerné, a városi kórház élelmezési vállalkozója elhalálozván, örökösai kérik a szerződésnek *Özv. Fischer Mihályné*ra leendő átruházását, mit a közgyűlés egyhangúlag elfogadott.

Három kertaljai lakos a szabályozási vonalba eső és telkeikkel határos területdarabnak részükre való méltányos átengedését kéri. A közgyűlés a kérelemnek helyet ad, s a telek négyszögletét I. koronában állapítja meg. A megkötendő szerződés jóváhagyás végett fölterjesztetik.

A kisdud adási ügylet után most egy nagyobb vétel: a *megyei kórház* és a *Fodor-féle* épületnek az aggintézet részére leendő megszerzése következett. A múlt havi közgyűlés már a vétel mellett nyilatkozott, miről a polgármester a vármegye alispánját nyomban értesítette.

A közgyűlés most 17 ellen 53 szóval kimondotta, hogy a nevezett épületet a megyétől 18.000 forintért megveszi. Erdekes volt, hogy a városi főmérnök a vétel ellen szavazott, a miért *Pénzes Imre* lelkesen megjelente. Itt a polgármester egyik aggodalmaskodó városatyja megnyugtatóra kijelentette, hogy ez üzlet nem a város, hanem az aggintézet bérére megy, mely intézmény jelenleg nem kevesebb, mint 148.000 forintnyi vagyonnal rendelkezik.

A „piros alma”-féle terület eladására vonatkozó tervezetet a közgyűlés helyesléssel elfogadja.

Dr. Saára Gyula nem helyesli, hogy a telkek a vételár $\frac{1}{4}$ részének lefizetése után a vevő tulajdonába menjenek át, olyanformán, hogy a vételár $\frac{3}{4}$ része a telkekre bekebelezessék. Óhajtáná, hogy ez csak a vételár felének lefizetése után legyen eszközölhető. (Helyeslés.)

Dr. Rüdai Lajos kéri, mi lesz a nevezett terület részben terhelő fölmillió adóssággal?

A főjegyző kijelenti, hogy addig meg sem tartják az árverést, míg a terhet ki nem kebelezik. A vételár felének kötelező lefizetése ellenzi, mert az szerinte kockázatosná az árverés sikerét.

Dr. Rüdai Lajos mindkét véleménynek igazat ad, a maga részéről azonban azt indítványozza, hogy az $\frac{1}{4}$ részt lefizetett vevő bármikor visszafelphessen, mely esetben a lefizetett összeg bánatpénzképen visszatartandó lenne. (Heves ellenmondások.)

Többek hozzászólása után a közgyűlés oly értelemben határoz, hogy csak a második részlet, vagyis a vételár felének lefizetése után engedik meg a tulajdonjog bekebelezését.

A tanács javasolja, hogy a lerombolandó épületek anyaga részben az Erzsébet-ligetben eszközözendő kisebb építkezéseknél, részben pedig a tatarozásra szoruló városi épületeknél használtassék föl, az ezek után megmaradt anyag pedig elárverezessék.

Antal Ferenc helyesebbnek tartaná, hogy az épületeket a telkekkel együtt adják el. Így a városnak nem lenne gondja a lehordatással.

Winkler Vilmos főmérnök figyelmezteti a biz. tagot, hogy a lebontandó épületek részben azon a telken vannak, a hova a kereskedelmi akadémia épül, egyébként pedig az épület anyag illetően való értékesítése gazdasági szempontból is előnyösebb.

Almássy József elárverezni óhajtja a lebontandó épületeket, a többség azonban elfogadja a tanács javaslatát.

Hosszabb vita fejlődött ki a városi közpénzek elhelyezéséről. Mint annak idején megirtuk, a pénzügyi szakosztály e végből tárgyalásba bocsátkozott a városi és a megyei takarékpénztár, valamint a kereskedelmi bank képviselőivel, kik az elhelyezendő pénzek után egyértelműleg $4\frac{1}{2}\%$ ot ajánlottak. A tanács azt javasolja, hogy az árpapénzek továbbra is a városi takarékpénztárban hagyassanak, az egyéb városi közpénzekből pedig a másik két intézetnél 50–50.000 forint helyezessék el, olyképen, hogy az a később befolyandó összegekkel 100–100.000 forintra egészítsessék ki, mely összeg állandóan azon intézeteknél kamatoztatnék. A $4\frac{1}{2}\%$ folyó évi március 1-től életbe lép.

Fekete József felhívja, hogy a káptalani pénzeket magánfeleknél 6% mellett kamatoztatják. Mennyivel több jövedelme lenne a városnak, ha hasonlóan cselekednék, természetesen megfelelő biztosíték mellett.

A polgármester ezt kivihetetlennek tartja, mert a törvény szerint az árpapénz csak háromszoros biztosítékra adható, már pedig a kölcsönpénzre szoruló polgárok közül vajmi kevesen rendelkeznek tehermentes birtokkal. Indítványozza, miszerint az árpapénzek továbbra is megosztatlanul, a városi takarékpénztárnál hagyassanak, a befolyandó tőkék közül pedig a másik két intézetnél 100–100.000 forint helyezzenek el. Ha ez az összeg a szaporodással többre növekednék, a 100.000 frton felül lévő pénz ismét a városi takarékbba teszik.

Rövid vita után a közgyűlés a tanács javaslatát fogadja el.

A kultuszminiszter nemrég megsürgette a középiskolai játszóterek föllállítását. A tanács erre javaslatba hozta a *fecske-utca* mögött, illetve az akasztódomb mellett levő területet, ezt azonban a tankerületi igazgató a na y távolság miatt nem helyeselte s így a kérdés a vásártér rendezéséig függőben marad.

Özv. Pribék Antalné részére havi 50 korona kegydíjat szavazott meg a közgyűlés.

*Özv. Luttor Ignácz*né néhai férjének 3 havi fizetését kapja végkielégítésül.

A kath. autonómiai kongresszusnál *hg. Eszterházy Pál* elhalálozása által üresedésbe jött

szalonját, társalgását, érzésvilágát, küzdelmeit, vágyait s viszont a legmagasabbrangakkal megismerteti a konyhák lakóit, s szokásait, boldogságát, nyomorát. A *levegyszerű* formában tanít, oktat, ismereteket terjeszt, átalakíthatja gondolkozásmódunkat, javíthat, vagy ronthat, a mint neki tetszik. Magával ragadhatja olvasóit a legideálisabb, a legmagasabb eszmék honába, megismertetheti vele a szív nemességét, gyengédségét, kelthet benne vágyakat, érzelmeket s viszont megronthatja, lesüllyesztheti, leránthatja a becsületességnek, az igazságnak ösvényéről. Mindez az írótól, annak egyéniségétől gondolkozásmódjától függ. Szabad írnia, a mint tetszik s úgy a mint tetszik. A törvény nagyon tág keretet enged. Az olvasóközönség, pláne a szépirodalom olvasó, meg nem szoktak kritikai bírálatokba bocsájtani. Nem mérlegelik az olvasott dolognak esztetikai, erkölcsi értékét, egyszerűen a tetszik vagy nem tetszikkel felelnek. Így lophat bele az író olvasói lelkébe soha nem érzett érzelmeket, vágyakat, taníthat erényre, bünture egyaránt.

Röviden óhajtok foglalkozni a szépirodalom kötött műfajával, a versköltéssel, azután a prózai művek bírálatába bocsátkozom.

Kérem önöket, m. t. Hölgyeim és Uraim! re várjanak tölem szakszerű fejtegetést, kimerítő tudományos alapossgal megírt műbírálatot, idő se volna rá egy felolvasás keretében, de meg nekem nem kenyerem a szépirodalom, én csak

dilettans, csak bohém vagyok benne néha napján, azért adok csak forgácsokat, egy-egy kiszakított lapot a szépirodalom kritikájából, a mint az olvasott dolgok az én érzés és gondolatvilágomon átszűrődtek.

Versköltészet! Az emberiség ideális világának gyöngyei, a legmagasabb gondolatok vannak itt megörökítve. A mit a szív nemeset érzett, a fájdalom kifacsart, a boldogság lehelte, itt föltalálható.

De hát olvasnak-e önök verseket? Én azt hiszem nagyon keveset. Az a kor, a mikor a nagy költők költeményeit megtanulták, a maguk és mások mulattatására könyv nélkül szavalták, letűnt. A társaságoknak, mondjuk a zsuroknak nem képezi ma már szenzációját egy-egy költőnek megjelent költeménye. Az a kor letűnt réges-rég.

Csodálattal halljuk a klasszikus műveltségű öreg uraknak ajkairól, *Vörösmarty*, *Petőfi*, *Kisfaludy*, *Csokonay*, *Kölcsei* költeményeit, nagy, szépséges mondásait. Ugy tekintünk rájuk, miut a cserjék a hatalmas tölgyre, mely gyökereit bemélyeszi az édes anyaföldbe, koronája az ősi dicsőségről, a mult viharáról és tapasztalatairól regél, csodáljuk és azt feleljük, hogy nekünk erre nincs időnk. A nagy költők műveinek be tanulására nem érünk rá, az újabbak pedig nem igen érik meg a fáradságot.

Egyébiránt ennek oka korunkban is rejlik. Mert korunk a változások kora.

Az újítás szelleme, mely nagy hirtelenséggel meglepett bennünket, a régít, az ősit ősidőnek tekintette, copfnak nézte, jelszavával a haladást választotta, mely korlátokat nem ismer, a régi-alapokat, melyekre évezredek kereszttül épített, lerombolta s most tanácstalanul romokon áll, az ősök összehordott épületeinek szétdult romjain s tétovázva kapkod istovata, keresi a jövő alapját, de nem mer bizni erejében, hogy erőset épít s ha akart is egyik kezével, halomra dönti a másikkal.

A mult, az ősi dicsőség kevesebb erővel hat reánk, az újabb kor meglazította a köteleket, melyek bennünket hozzáfűztek. A század első felében, sőt a hetvenes évekig a hazaszeretet szózata zengett a költők lantján. Azóta elnémult a hur. Itt-ott akad elvétve egy-egy költő, *Ábrányi*, *Pósa* stb., aki még, több kevesebb lévvel, hazaszeretetről beszél de hallgatója kevés akad s azok is hamar elfelejtik. A hazafias költészet ma már inkább csak *alkalmi* lett, egy-egy hazafias ünnepélyvel kapcsolatban, a mikor nem kerülhetik ki. Bizonyos kozmopolitikus, nemzetközi irány uralkodik ma. De hát csoda-e ez? Hiszen azok, a kiknek napi lapjaink a nagy dobort oly teljes erővel verik, nem szitták magukba az anyatejjel a hazaszeretetet. Őseik nem ontották véruket ezekért a drága hantokért, melyeket mi édes hazánknak nevezünk.

(Folyt köv.)

helyre az elhunyt fiát, hg. *Eszterházy Miklós* jelölte a közgyűlés.

Tiszti ügyész helyettesé egyhangulag dr. *Rádai Lajos* választotta meg.

A főváros közönségének a *vasuti tisztviselők közégi adómentessége* tárgyában küldött átiratát, továbbá *Heves vármegye átiratát, a borítaludó leszállítása és az olasz bor után szedett vám fel- emelése* iránt — pártolag veszik tudomásul.

A gazdasági szakosztályban betöltetlenül maradt helyre *Say István* lett megválasztva.

Az iparosok szakrajtanfolyamát az állam évi 500 frttal segítette, ez összeget azonban utóbb megvonta az érdeklődés csekély volta miatt. Ezt a szubvencziót most újra kérémezi a törvényhatóság.

Winkler Vilmos főmérnök hosszabb beszéd kíséretében bemutatja a városrendezési terve- zetet, melyet a mérnöki hivatal dicséretes- alapossággal és nagy körültekintéssel készített el.

A polgármester elismeréssel szól a mérnöki hivatal buzgóságáról, melyet a nagyszabású munka elkészítésénél tanúsított. Ezidőszereint Székesfejérvár az ország második városa, mely ilyen tervrajzzal rendelkezik. Ez a város jövő fejlődésének utmutatója s mint ilyen, különös tanulmányozást igényel; azért ajánlja, hogy csak a következő közgyűlésen foglalkozzanak vele. (Helyeslés.)

Dr. *Sádra Gyula* figyelmezteti a közgyűlést, hogy ne hamarkodja el ezt a fontos dolgot. Állítsanak össze egy szakértő bizottságot, mely esetleg az érdekelt háztulajdonosok meghallgatása után, egy teljesen kidolgozott javaslatot terjesz- sen a közgyűlés elé. De természetesen nem most, márciusban. hanem, mondjuk, a jövő esz- tendőben.

A polgármester indítványára a közgyűlés oly értelemben határoz, hogy a tervezetet a jövő közgyűlésen folytatólag pedig újabb három hónap múlva veszik tárgyalás alá.

A *pinceszőltség* díjra vonatkozólag *Pénzes Imre* indítványára kimondja a közgyűlés, hogy az két részletben legyen lefizetendő. És pedig az első részlet minden év március végéig, a második pedig szeptember végéig.

A színházi söröcsarnok bérletének *Marton Károlyról Forster Flóriánra* leendő átruházását helybenhagyta a közgyűlés.

A városi vállalkozók kérelmére a városi iparvállalatok időtartama a jelen szerződés le- járta után 3 évben állapított meg.

A közgyűlés 12 órakor ért véget.

UJDONSÁGOK.

— **Egyleti hírek.** A helybeli jótékony nő- egylet *Szőgyény-Marich* Julia védnök elnöklete alatt 1900. február 24-én választmányi ülést tartott. Elnöklő védnök üdvözölve a jelenlevőket, az ülést megnyitotta és bejelentette, hogy az egyletet nagy veszteség érte özv. *Szepelt Nán- dorné* elhunytával, mert megalakulásában sokat fáradozott és ezidéig igen buzgó tevékeny tagja volt a választmányának; emléke jegyzőkönyvileg megörökítettett. Özv. *Szepelt Nándorné* elhalálo- zásával a választmány tagjai sorában előállott hiány folytán ifj. *Eisenbarth* Ágostonné póttag behívott a választmányba. *Deutsch* Ignác néhai bátyja *Deutsch* Bernáth végakarátának eleget téve 200 koronás alapítványt tett az egylet céljaira, elhunyt neve az évkönyvbe a jötevők sorába felvettette. A népkönyha ügy tárgyalása folyamán bejelentett, hogy a magy. kir. bel- ügyminiszteriumtól az egyletnek megadott az engedély arra, miszerint az általa fenntartott népkönyha „Erzsébet népkönyha“ elnevezés alatt működhessek. A népkönyhában mult évi decz. 23-tól naponta nyújtott ingyen ételmezés folyó évi március 1-ével megszűnik, azok részére azonban, kik adagoként kenyérral 10 krért ki- vánják napi ételmeiket megszerezni, ezen ked-

vezményt az egylet egész éven át nyújtja, az étjegy megváltása *Reő* Istvánné egyleti pénztár- noknál, az ételmezés megkezdését két nappal megelőzőleg eszközölhető. Bejelentett az egylet pénztárnoka által, hogy folyó évi februáriusi negyedben az egylet rendes segélyezésére 89 szegény között 1023 koronát, rögtöni segélyekre 94 szegény között 478 koronát osztott ki. Az egylet ehz folyamodott nagyszámu szegények részére segélyek utalványozásával az ülés véget ért.

— **Kinevezés.** Fejérvármegye főispánja báró *Fidth* Ferencz végzett joghallgatót tb. megyei aljegyzővé nevezte ki.

— **A mai szépirodalomról.** *Bilkey* Ferencz hitoktató a következő sorok közlésére kért fel bennünket: A Székesfehérvári Hirlap a többi helybeli lapokkal egyetemben szíves volt szerény felolvasásomról megemlékezni és annak kritiká- jakép egyet-mást elmondani. A Sz. H. kritikusa egy-két megjegyzést tett, a mely engem, mint a szépirodalom kritikusa, annyira különös színben tüntetett fel, midőn exclusív álláspontot tulajdon- it nekem, hogy a szépirodalomban is a néppárt- tot keressen, továbbá, hogy a szerelmi lyrát teljesen kizárom a poézisből. Sem egyik, sem a másik nem volt szándékom. Az előbbi már azért sem, mert nem tudom, hogy a Magyar Szemle szerkesztője, *Kaczvinsky* ur néppárti volna. Nagy Miklósról, a ki becsületes kalvinista em- ber, nem is álmodnám, hogy a néppárt elveit helyeselné, annál inkább sem, mert a Politikai Ujdonságok című lapjában határozottan liberális hurokat penget. A kritikus ur felolvasásomat általában helytelennek tartotta és elítélte, nagyon szeretném most már azokat az indokokat hallani, akár ő tőle, akár mástól, a melyekkel védel- mezni tudná az ő álláspontját és megtudná in- dogni az én elveimet, a melyek alapján a szépi- irodalomnak mai helytelen irányá felett pálcát törtem. Szeretném a szívem mélyéből, ha a szépi- irodalom mai irányáról egy kis polemikába kezd- hetnék. Azt hiszem, sok világosságot lehetne sokak gondolkodásmódjába hozni. Ezért kértém fel a Fejérmegyei Napló tek. szerkesztőségét, lenne szíves lapjában a felolvasást egész terje- delmében közölni, hogy az esetleg érdeklő olva- sóközönség is bírálatot tudjon mondani egyikünk vagy másikunk helyes vagy helytelen állás- pontjáról.

Helyet adtunk a hitoktató ur kérésének, annál is inkább, mert a szépirodalomról lévén szó, olvasóközönségünket bizonyára érdekelní fogja a két különböző álláspont védelme. A felolvasást tárczarovatunkban közöljük le.

— **A Fejérmegyei Takarékpénztár** e hó 25-én tartotta rendes évi közgyűlését *Molnár* Béla elnöklete alatt. A közgyűlés mély sajná- lattal vette tudomásul, hogy gróf *Zichy* Nándor, az intézet egyik megalapítója, az alapítás ide- jétől fogva viselt elnöki tisztéről, magas korára és sokoldalú elfoglaltságára hivatkozva, lemond- dott. Ugy az elnöki, mint az igazgatói jelentés elismerésteljes szép szavakban emlékezett meg a nemes grófnak az intézet fejlődése körül szerzett érdemeiről, a közgyűlés pedig egyhangulag el- határozta, hogy a gróf arczképét a tanácsterem részére megfesteti. Egyben jegyzőkönyvi köszö- netet szavazott a távozó elnöknek és utasította az igazgatóságot, hogy gróf *Zichy* Nándor ne- vének a jótékonyaság terén leendő megörökítésére valamely humánus célra teendő alapítvány iránt javaslatot terjesszen a jövő közgyűlés elé. Gróf *Zichy* Nándor helyébe elnökké egyhangulag gróf *Zichy* Aladár orsz. képviselőt választotta a köz- gyűlés, mely ezenkívül még egy fontos határo-

zatot hozott az új részvények kibocsájtására vonatkozólag. Kimondotta, hogy 2—2 régi rész- vény összevonásával 400 koronás új részvények fognak kiadotni. Az osztalékot a közgyűlés rész- vényenkint 30 koronában állapította meg.

— **Gazdy Aranka**, a szintársulat drámai szendéje, mint tudva van, virágvasárnaptól a kolozsvári Nemzeti Színházhoz szerződött. A jeles fiatal művészu e héten végkép megváltik Szalkai társulatától s addig idehaza marad, míg szerződése Kolozsvárra szólítja. Bucufelállta a jövő esütörtökön, vagyis holnapután lesz. Csiky Gergely kitünő színművéten a „Vasember“-ben, mely pompásnak ígérkező előadásra különösen felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Gyászír.** *Zsitkovics* János, a helyben állomásozó 69-es cs. és kir. ezred kapitánya ma hajnalban rövid szenvedés után meghalt. Hol- nap délután temetik teljes katonai pompával.

— **A székesfejérvári kereskedelmi bank** f. hó 25-én délelőtt 9 és 10 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését 29 részvényes jelenlétben. Az évi jelentés meghallgatása után a közgyűlés az 1899. évi zárszámadást és az igazgató-tanács által javasolt nyeresemény felosztást helyben- hagyta s részvényenkint 40 korona osztalék ki- fizetését folyó hó 26-ától kezdve elrendelte. A közgyűlés *Wéisz* Miksa részvényes indítványára az igazgatóságnak s a vezérigazgatónak köszö- netet szavazott. Az igazgató-tanács bejelentette a közgyűlésnek, hogy *Zichy* Nándor gróf előre- haladt korára való hivatkozással leköszönt elnöki tisztségéről: a közgyűlés ezt sajnálatának kife- jezése mellett tudomásul vette s *Zichy* Nándor grófnak 30 éves érdeműs működéséért jegyző- könyvileg köszönetet szavazott, az igazgató- tanácsot pedig megbízta, hogy gróf *Zichy* Nán- dor arczképét egy hazai festőművész által meg- festesse, s a tanácsterembe kifüggeszttesse. A kisorsolt s leköszönt igazgató-tanácsi tagok hely- lett egyhangulag megválasztottak két évre: dr. *Eisenbarth* Károly, *Grimfeld* József, *Kreutzer* Nándor, dr. *Perl* Miksa, *Vaimár* Ferencz, gróf *Zichy* János ifj. s egy évre *Németh* Imre. Fel- ügyelő-bizottsági tagokká választottak: *Klückner* József, *Meisel* Ödön és dr. *Pataki* Ármin, pó- tagokká: ifj. *Kováts* Pál és *Rechmitzer* Soma. A közgyűlés után megalakult az új igazgató- tanács s elnökké ifj. gróf *Zichy* Jánost, helyettes elnökké pedig *Karl* Józsefet választotta meg.

— **A tóvárosi olvasókör** balja méltó befejezése volt az idei hosszú farsang- nak. Nagyon ritkán volt alkalmunk any- nyi szép asszonyt és szép leányt együtt látni, mint a mennyi itt volt, mosolygott, tündökölt a frakkos leventék nagy gyö- nyörőségére. Ugyancsak szűknek bizo- nyult a kör frissen épült hajléka, mely alig tudta befogadni a mulatni vágyók nagy sokaságát. Nem kis elszántság kel- lett hozzá, hogy valaki szünóra előtt egy tourt végig kerengjen, mégis sokan akadtak ilyen merész vállalkozók, kik bátran belévegyültek a csillogó, illatos forgatagba. A kép a szünóra után is csak keveset változott, s a feszteleőbb vigasság voltaképpen csak akkor vette kezdetét, mikor más, kevésbé élénk mul- táság rendszerint csillapodni szokott: a hajnali órákban. A sápadt februári nap már áttört a kelet felé tekintő ablakokon s a holtra fáradt cigánynépség még egyre húzta a csárdást. Szóval a mulat- ság minden tekintetben pompásan sike- rült, s az eredménynyel ugy a renázók,

mint a résztvevők teljesen meg lehettek elégedve. A négyeseket átlag nyolczvan pár tánczolta. Többnek nem lehetett. A jelenlevő hölgyek névsorát itt adjuk, a mint következik:

Asszonyok: Albrecht Józsefné, Almásy Jánosné, özv. Birkmayer Alajosné, Brünner Jánosné, Lester Adolfiné, Diebala Györgyné, özv. Emmert Henrichné, Fiáth Györgyné, Gazdy Béláné, Gánóczy Flórisné, Gemmel Ferenczné (Moha), id. Gróf Pálné (Füle), Havranek Antalné, dr. Hayde Gyuláné, Hessky Imréné, Imre Lajosné, Juraszek Odönné, Juth Istvánné, Kaltnecker Mártonné, Kampis Józsefné, Kálmán Lajosné (Moór), Kenessey Gyuláné, dr. Kégl Károlyné, Klöckner Józsefné, Korniss Boldizsárné, Kovács Alajosné (Sz.-Battyán), Kovács Lajosné, Kubik Lóriné, Krsák Lajosné Lipcsey Lajosné, Medgyesy Józsefné, Mocsonoky Lászlóné, özv. Nagy Zsigmondné (Alsó alap), özv. Nág-lits Ferenczné (Várpalota), Németh Vinczéné, Orsonits Józsefné, Pauer Józsefné, Pék Károlyné, Pfinn Istvánné, özv. Polcz Ferenczné, özv. Rédl Gézáné, Sándorné Bárándy Jolán, Sárkány Ferenczné, dr. Schlamadinger Jenőné, özv. Schiffer Ferenczné, Szabó Bakos Andrásné, Szeib Istvánné, Szlávik Zsigmondné, özv. Vámos Gyuláné, Závodnik Sándorné, Zsigray Gyuláné, özv. Zsolnay Jánosné.

Leányok: Almásy Katicza, Balogh Amália, Bárándy Klára, Birkmayer Mariska, Csányi Irén és Ida, Csapó Irma, Diebala Erzsike, Emmert Mariska, Gaszner Erzsike, Gazdy Ella és Blanka, Gánóczy Elvira, Gemmel Jenny (Moha) Gersits Marianna, Gébert Ottilia, Gróf Ella (Füle) Grundböck Gizike és Irma, Heisz Mariska, Hessky Annuska, Horváth Irén és Janka, Kaltnecker Irma, Kampis Ilona és Miczi, Kálmán Irma és Margit, Kenessey Margit, Klöckner Margit (Bpest), Komáromi Jolán (Mező-Telegd), Kovács Elvira, Kovács Mariska (H.-Battyán) Krsák Irma (Bpest), Kubik Pepike, Láber Margit, Leeb Erzsike és Mariska, Németh Hermin, Orsonits Józsa, Paulini Ida, Reizinger Gizella, Pauer Lujza és Mariska, Polcz Mariska, Rédl Ida, Sárkány Mariska, Steindl Margit, Szabó Bakos Annuska, Tantossy Ilonka, Vámos Margit, Zsigray Gizella.

Sorsolás. A Székesfehérvári jótékony nőegylet által 1900. február 26-én tartott tárgyszerűsorsolástól kihúzott nyertes számok:

16	39	58	88	95	135	136	172	211
229	250	274	285	301	303	328	355	357
394	408	483	486	490	521	527	543	585
596	623	653	668	673	691	716	720	727
737	753	772	784	813	829	832	850	856
868	894	906	936	941	980	992	998	1024
1062	1079	1085	1185	1210	1236	1237	1238	1241
1252	1254	1267	1320	1371	1381	1452	1501	1533
1543	1547	1536	1600	1615	1642	1645	1647	1665
1666	1696	1752	1765	1780	1787	1870	1874	1878
1885	1891	1896	1908	1944	1961	1966	1983	1990
2004	2021	2035	2060	2202	2204	2217	2226	2259
2261	2325	2326	1896	2427	2465	2466	2475	2489

A szegedi mezőgazdasági kiállítás első négy csoportja *érmeinek és okleveleiknek* fokozatos szétküldése e héten vette kezdetét. Azon helyekre, hol több kiállító tüntetett ki, nem azoknak direkt címére, hanem az illető város gazdasági, kertészeti egyesületének csomagban küldik el az érmeiket és okleveleket. Miért is a kiállítási iroda felkéri főleg a szegedi, aradi, temesvári, kecskeméti, nagy-kőrösi, fehértemplomi kitüntetett kiállítókat, hogy helybeli gazdasági, illetve kertészeti egyetük titkárágához forduljanak az érmeik és oklevelek átvételé végett. Azokat a kitüntetettek pedig, kik érmeiket vagy okleveleiket mindaddig meg nem kapták, türelemre kéri. Az iroda mindenképpen azon lesz, hogy a már folyamatban levő fokozatos expediciót márczius hó végeig lehetőleg befejezze.

Hölgyek figyelmébe. Már t. i. annak, a kinek — ajánljuk komoly megszívlelülést e híreskét, mely szerint a m. kir. belügyminiszter a lapokban nagy zajjal hirdetett *Spitzer-féle* arzenikus forgalomba hozatalát a törvényes következmények terhe alatt eltiltotta, mivel a nevezett kendőző szer mint a vegyvizsgálatnál kitűnt, felette veszedelmes méreg tartalmaz.

Rablók által megtamadott vonat. Ez a kis szenzáció nem az amerikai dakota indiánok területén történt, hanem itt, a főváros közvetlen szomszédságában a *promontori* állomáson. A Székesfehérvárra újjeli fél 12 órakor érkező 7-es számú személyvonat utasai beszéltek, hogy a promontori állomáson néhány banditaszerű alak erőszakkal behatolt a podgyászos kocsiba s mielőtt az elősiető vasuti alkalmazottak megakadályozhatták volna, egy kézi koffert magukkal ragadva ismeretlen irányban elmenekültek az éji homályban. Az esetről értesítették a csendőrséget, mely a nyomozást megindította.

Színház.

Napoleon öcsém.

Bohózat 3 felvonásban írta Guthi Soma és Rákosi Viktor.

A fővárosi Vignszínházban csak a mult hó folyamán bemutatott Napoleon öcsém Székesfehérvárott is színrre került. Magáról a darabról nem sokat lehet mondani; igaz bohózatról van szó, nincs is helye a szigorú bírágatásnak. A Napoleon öcsém tisztára francia sablon szerint készült. Könyvtürevü francia alakok mozognak előttünk s a fő — fő motívum, melyre a darab épül, egy férjnek szerelmi kalandja. A vendégfogadói komédia, cipőlehuzás, egyik szobából a másikba való ugrádozás, nagyon ismeretes és kihasznált fogások. A darab tárgya tehát nem új, egyszerű francia utánzat; a szelleme pedig lévén a francia tónus most az uralkodó, igen beillik a mai irányba. Az alakok mind turesák, többé-kevésbé karrikaturák, de mégis találunk bennök némi valóságot is s így elfogadhatókká lesznek. Itt van az ügyvédjelölt Napoleon öcsém, a ki harmadszor is elbukott a szigorlaton, jószívű, buta és okos, mintha Sipulusz egy kivágott tárcza-alakja elevenedett volna meg; Maczák a „gyilkos bácsi“, ki az ügyvéd hírnevét megalapítja és most a házban tartózkodik, a kis gyermeket dajkálja és szarnokosodik a háznap fellett. Az ügyvéd maga vidéki tárgyalások ürügye alatt kalandok után jár. De most éppen pörül jár, amint elbeszéléséből megtudjuk, a légyott alkalmával a férj meglepi őket, az ügyvéd az ágy alá bujlik, a férj pedig nejét adomákkal mulattatja s elmondja a vízbe fuladt szelidített hering szomorú történetét. Az ágy alól kacagás hallik, az ügyvéd a zavarban elmenekült, de felöltöje s benne az illatos levélke ott marad. Szerencséje, hogy kalandozásai alatt segédje, Napoleon öcsém nevet viseli; s most Napoleonnak kell a felöltőt visszaszereznie. Az ügyvéd nejeinek is van udvarlója, ki szemtelenül betolakodik a lakásba és nem akar tágtani. A férj megjó állítólag Szegedről s a megrémült asszony udvarlóját egy függőny mögé bujtatja. A férj elkezd hazudni, majd neje gyanakodó kérdéseire zavarba jő és hogy másra terelje a beszédet, elmondja a heringes adomát. Az elbujt udvarlót is nevetésre bírja a hering. A férj kérdésére az asszony, mint szalondetektivet mutatja be, ki egy ellopott nyakék dolgában nyomoz. E nyakéket pedig az ügyvéd a sugó feleségének adta: bevallja ezt a detektívnek is, ki ezt saját hasznára akarja kiaknázni. Le akarja leplezni a férjet neje előtt, hogy így azt bosszura csábítsa. Ráveszi a férjet, hogy adjon találgat a sugó nejeinek a Vig szalmaözevgyhez címzett fogadóban, ide vezeteti az ügyvéd nejét is, hogy így a férjet meglepjék.

A második felvonás a vendéglőben játszik. Itt ismerkedünk meg a sugóval, ki szintén eljő nejét meglenni. Ez a sugó csupa tragédia-idézetel fejezi ki szíve bánatát, keserűségét. Tragikus mondások és komikus emberke, mily jó ellentét. Néha megfélekedzik magáról és szavalás helyett sugni kezd, mintha a sugólyukban volna; össe-görnyed, kezét a szája fölé tartja s hévvel, erővel súg. A nagyon is mozgalmal felvonás tartalma röviden az, hogy ámbár az ügyvéd együtt van a szeretőjével, ott a sugó is a fotograf-készülékkel, megjött az ügyvéd neje is, se a

sugónak se az ügyvéd nejeinek nem sikerül semmit se megtudni. De mennyi fogás, mennyi ugrálás, sülyesztés, szaladgálás kellett ehhez; egy kicsit sok is a mi mindig visszatetszik! A harmadik felvonásban röviden és jól oldják meg a bonyodalmat a szerzők. Az ügyvéd neje hű marad férjéhez, a kinek turpisságot nem tudódnak ki, a sugó is megbocsát feleségének, a szemtelen toladó udvarló pedig kibobatik.

Vékonyka mese, tagadhatatlan azonban, hogy van benne sok jó ötlet és mondás is. Ha a darabot egész általánosságban tekintjük, igen sok már ismeretes és más darabokban látott jelenetet találunk benne. A Vig szalmaözevgyhez címzett vendéglő rejtelmek ép olyanok, mint a dr. Szeleburdi-féle vendéglőben alkalmazott fogások; Napoleon öcsém alias dr. Szeleburdi; a fényképező készülékkel lelelkedő embert, láttuk a Paradicsomban című darabban, melyet az előtövel együtt Guthi Soma dr. cselekedett meg; azt a bácsit, ki szorultságában valamely szobor talpatatára áll, láttuk a Trapezutni hercegnőtől kezdve igen sok darabban, a férjet, ki más neve alatt jár kalandokra, és azt a más hagyná csavában, ki ne ismerne? Az elmondott éleceket a kitanított Dunába fult heringről és a hölgyről, ki foládozza magát, hogy megmentse a hajót, a melyet különben a légle röpitett volna imádoja — mondjuk — ezeket olvashatta mindenki. Az orvos helyett ügyvédhez tevétt beteg hölgyecske története is általánosan ismert. Az élecek között vannak sikerültek, de találatok már igen elhasználtak is. Kik Sipulusz tárczáit és Guthi karczolatait olvasták igen sok ismerősre akadhatnak. Napoleon öcsémét a kis sugón: arczul csapja. Ah — kiált föl — másodszor ütnek pofon: a ki először ütött pofon. meghal: — rá két évre. Még a divatját multa „mi baja“ élezcért sem haragudott senki. A színpadon alkalmazatlan személyek elhelyezése is hangos derűltséget keltezt.

Az előadásról ezen alkalommal kedvezően nyilatkozhatunk, minden egyes szereplő igyekezett töle telhetőleg jót nyujtani, még az igaz sugó is. A ezmszerepet *Korács* tette elfogadhatóvá és élvezhetővé az ő sajátos jóízű komikumával és discret játékaival. *Szentmihály* a féltékeny pipogya sugó szerepét kitünően dolgozta ki, groteszk szavalása, tragikomikus kétségbeesése, ha motívumnak nem is új, de a jóízű új erejével hatott. Nyílt színen is többször tapsot kapott gondos és ügyes játékaért. *Deéry* az ügyvéd szerepében jeleskedett. *Szepessy* pedig a gyilkos Maczák alakjában szórólódott és tologatta a gyermek kocsit. A toladó udvarló *Kalmár*-ban talált jó személyesítőre. *Gazdy* Arának és *Hölgy* Ilonának csak kisebb szerep jutott. A kis sugónét *Gazdy* Aranka igen jól és csinosan mutatta be, kedvesen pörölt, panaszkodott és pofozkodott. *Hölgy* Ilona úgy játékaival, mint elegáns tolettjeivel egyaránt tetszést keltezt. A kisebb szerepekben *Pálffy* Mariska, *Arday* Vilma, *Sz. Nagy* Imre és *Virág* minden megtettek a siker érdekében. Közönség csekély számmal.

Vasárnap d. u. a „*Kis szökevény*“ került színrre, este pedig „*Napoleon öcsém*“ esett át újbbé összes viszontagságain hangos derűltség között és most nagyobb számú közönség mulatott a jó alakításokon.

Felölös szerkesztő: Chay Antal.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

kiadóhivatalunkban

jutányos áron

(Iskola-utca 4. sz.)